

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשי'אות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:41
מוצש"ק.....6:12
סוף זמן ק"ש.....9:05
שיעורים כסדרן
בבלי.....ערכין ח'
ירושלמי.....תענית ב'
תוספתא.....נגעים פרק ג'

גליון מספר 14

פרשת וארא, כ"ו טבת, שבת מברכים שבת, שנת תשע"ב לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ סבלנות ~

די מדה פון סבלנות איז זייער וויכטיג אין לעבן, עס איז ממש נישט מעגליך צו לעבן אן דעם, ווייל יעדער מענטש גייט דורך שוועריקייטן יעדן טאג, איינער האט זיינע אייגענע שוועריקייטן, איינער האט שוועריקייטן פון די ווייב, איינער פון די קינדער, איינער ביי די ארבעט, איינער פון אנדערע מענטשן, א.א.וו., און נאר מיט סבלנות, מיט אסאך געדולד, קען מען האבן א גליקלעך לעבן.

דערפאר דארף א איד האבן אסאך געדולד און סבלנות, זיך לאזן פירן פונעם אייבערשטן, וואס דער באשעפער טוט מיט אים, זאל ער זאגן: "זאל זיין אזוי ווי דער אייבערשטער וויל", מען געבט זיך אינגאנצן איבער צום אייבערשטן, און צום סוף וועט דער אייבערשטער זיכער העלפן, אז עס וועט אים זיין גוט.

און אפילו ביים דינען דעם אייבערשטן, דארף מען אויך האבן אסאך סבלנות, ווייל מען ווערט נישט אין איין מינוט אן ערליכער איד, אלע צדיקים זענען צוגעקומען צו זייערע מדרגות נאר מיט סבלנות, פון אנפאנג האבן זיי אסאך געהארעוועט, אסאך געדאווענט און געלערנט און גערעדט צום אייבערשטן, און זיי האבן גארנישט געזעהן, און גארנישט געפילט אז זיי טוען עפעס אויף, אבער זיי האבן געווארט מיט געדולד, ביז דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן, און זיי זענען צוגעקומען צו וואס זיי זענען צוגעקומען.

מען דערציילט אויפן הייליגן צדיק דער "תולדות יעקב יוסף", אז יונגער הייט איז ער געווען א גרויסער קפדן, ער פלעגט זיך רעגן אויף יעדע קלייניקייט, איינמאל האט מען אים גערופן צו זיין סנדק ביי א ברית, און אזוי ווי ער איז אנגעקומען שפעט צום ברית, האט מען נישט געווארט אויף אים, מען האט געמאכט דעם ברית אן אים,

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וידבר אלקים אל משה נאמר אליו אני ה', דער פסוק הייבט אן מיטן נאמען "אלקים" וואס דאס ווייזט אויף מדת הרין, און דער פסוק ענדיגט מיטן נאמען "ה'" וואס דאס ווייזט אויף מדת החסד ורחמים.

מוהר"א שליט"א איז דאס מסביר, לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקיט מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב) אז דאס וואס מען פארשטייט נישט אייביג דעם אייבערשטן וועגן, איז א שיינקייט פארן אייבערשטן, ווייל אויב א מענטש וואלט פארשטאנען פונקטליך פארנוואס דער אייבערשטער טוט אזוי, וואלט עס געמיינט אז דער אייבערשטער האט חס ושלום די זעלבע שכל ווי דעם מענטש, אבער אזוי ווי דער אייבערשטער איז דאך קלוגער פון אונז, דערפאר פארשטייט מען נישט זיינע וועגן.

דערפאר אפילו עס זעהט אמאל אים פארן מענטש, אז דער אייבערשטער טוט אים עפעס שלעכטס, איז עס באמת נאר גוטס, נאר נישט אייביג פארשטייט מען עס.

רש"י זאגט דבר אתו משפט על שהקשה לדבר ולומר למה הרעותה, דער אייבערשטער האט גערעדט צו אים שטרענג, ווייל ער האט געפרעגט קשיות אויפן אייבערשטן.

דאס איז מרויזט אין פסוק, וידבר אלקים אל משה, דער אייבערשטער האט גערעדט שטרענג צו משה, מיט מדת הרין, אבער ער האט אים געזאגט, נאמר אליו אני ה', דו זאלסט אבער וויסן אז אפילו עס זעהט אים שלעכט, איז עס באמת "אני ה'" עס איז נאר מדת הרחמים.

דערפאר זאלסטו נישט פרעגן קיין קשיות אויפן אייבערשטן, ווייל אפילו עס זעהט אים ווי עס איז שלעכט, איז אלעס נאר ברחמים וחסדים, נאר פארן טובה פון די אירישע קינדער.

(תוך החל סעודה שלישית נארא תשס"ז)

ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה, דער הייליגער רבי זאגט (לקיט מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו) אז דאס וואס מענטשן מיינען אז מען קען נאר דינען דעם אייבערשטן מיט שווערע זאכן, ווי למשל פאסטן און דאס גלייכן, דאס קומט ווייל מען האט נישט קיין קלארע היינע אמונה.

און אפילו אויב דו גלייבסט יא אינעם אייבערשטן, גלייבסטו אבער נישט אין דיר, דו גלייבסט נישט אז דער אייבערשטער האט הנאה פון דיר, און דערפאר זוכסטו צו מוהן דוקא שווערע עבודות, צו פאסטן און זיך מסוגף זיין, ווייל דו טראכסט, אז נאר אזוי וועט דער אייבערשטער הנאה האבן פון דיר.

המשך בדף ב

פְּרִישַׁת הַשְּׁבוּעַ

שיחות מוהר"א ש

אָפּער ווען ער איז אַנגעקומען, האט מען שוין געהאלטן נאָכן בְּרִית, און דאָס האט אים זייער געשטערט, ער האט זיך גערעגט אויף דעם, און אזוי איז שוין געווען דאָרט נאָך זאָכן אויף וואָס ער האט זיך גערעגט.

מען האט זיך געזעצט עסן די סעודה, אינמיטן די סעודה איז אַרײַנגעקומען אַן אַרײַמאן מיט צוריסענע קליידער, מענטשן האָבן אים באַגריסט און געגעבן שלום, ווען מען האט אים געפֿרעגט ווי אזוי ער הייסט, האט ער געזאָגט: "זאל זײַן אזוי"... מען האט אים ווידער געפֿרעגט: "וויילסט אָפּשן עפֿעס עסן?" האט ער געזאָגט: "זאל זײַן אזוי", "וויילסט אָפּשן נאָך אַ טעלער?" האט ער ווייטער געענטפֿערט: "זאל זײַן אזוי", און אזוי ווייטער וואָס מען האט אים געפֿרעגט האט ער אויף אלעס געענטפֿערט: "זאל זײַן אזוי"...

פֿאַרשטייט זיך, אַז עס איז דאָרט געוואָרן אַ גרויס געלעכטער פֿון די מעשה, מען האט אים געפֿרעגט: "ביזט אָפּשן משוגע געוואָרן?", האט ער ווייטער געזאָגט: "זאל זײַן אזוי", און דער עולם האט זיך אונטערגעהאלטן אויף זײַן חשבון, מען האט זייער געלאַכט.

דער הייליגער "תולדות" האט אָבער פֿאַרשטאַנען אַז דער אײַבערשטער וויל אים דאָ עפֿעס מרמז זײַן, און ער האט געוואלט צוגײַן צום אַרײַמאן צו רעדן מיט אים, אָבער אינצווישן איז דער אַרײַמאן שוין פֿאַרשווינדן געוואָרן.

דער הייליגער "תולדות" האט געבעטן דעם אײַבערשטן אַז ער זאל אים זאָגן וואָס דאָס האט געמיינט, האט מען אים געזאָגט פֿון הימל, אַז דאָס איז געווען אַלְהוּ הַנְּבִיא, וואָס איז געקומען אים אויסלערנען אַז מען טאר זיך קיינמאל נישט אויפֿרעגן, נאר זיך אינגאנצן איבערגעבן צום אײַבערשטן, און אויף יעדע זאך זאָגן "זאל זײַן אזוי"...

עס זאָגט זיך גרינג, אָבער עס איז גאר שווער מקיים צו זײַן, צו האָבן סבֿלנות און געדולד, אָבער די אײַנגעזיגטע וועג ווי אזוי מען איז זוכה צו דעם, איז נאר ווען מען גלייבט אינעם אײַבערשטן מיט אַ שטאַרקע אַמונָה, אַז גאַרנישט אויף דער וועלט ווערט געטוהן פֿון זיך אליינס,

המשך בדף ג

אָפּער ווען ער זאָלסט האָבן אַ היינע אַמונָה אינעם אײַבערשטן, און גלייבן אין דיר אליין: "יא, דער אײַבערשטער האט אויך פֿון מיר הנָאָה", דעמאלט'ס וועסטו קענען דינען דעם אײַבערשטן מיט יעדע זאך, ווייל ער ווייסט אז דער אײַבערשטער האט געוואָלדיג הנָאָה, פֿון דיין פֿשוּטע אידישקייט, פֿון די פֿשוּטע מצוֹת וואָס ער טוט, ער וואָלט דיך געפֿריידט מיט דיין אַמונָה, מיט דיין ציצית, מיט דיין פֿאַרד און פֿאות, מיט דיין הימן שֶׁבֶת, און אזוי ווייטער.

דאָס איז פֿשט אין פֿסוק, וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה, די אידן האָבן נישט צוגעזעהן צו משה רבינו, מִקְצֵר רוּחַ, ווייל זײ האָבן געהאט אַ שְׁנואַכע אַמונָה, ווי דער פֿסוק זאָגט בײַ עבֹדָה זָרָה (תהלים קל"ה) אַף אִין יַם רוּחַ בָּהֶם, בײַ עבֹדָה זָרָה איז פֿכלל נישטא קיין רוּחַ, און ווען מען איז שוואַך און אַמונָה הייסט דאָס מִקְצֵר רוּחַ, און דערפֿאַר, וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה, האָבן זײ געמיינט אַז מען קען נאר דינען דעם אײַבערשטן מיט שווערע עבֹדוֹת.

(ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו - תוך החל סעודה שלישית נארא תשי"ע)

וְשִׁמְתִי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה, דער בעל הפֿורים ברענגט אַ מסֹכָה, נאָך צוויי פֿלעצער ווי עס שטייט דער וואָרט "פֿדות", פֿדות שֶׁלַח לְעַמּוֹ (תהלים קי"ד), וְהִרְבֵּה עַמּוֹ פִּדוֹת (תהלים קל"ה).

מוהר"א ש'שליט"א איז דאָס מסביר, לויט ווי דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ח) אַז עס איז דאָ אַסאַך מיני תּוֹרוֹת, עס איז דאָ תּוֹרוֹת וואָס מען מעג שרײַבן, און עס איז דאָ תּוֹרוֹת וואָס מען טאר נישט שרײַבן, און ווער עס ווייסט די חילוק וועלכע תּוֹרָה מען מעג שרײַבן, ער קען דערקענען אַ איד פֿון צווישן גוים.

אזוי ווי די הייליגע חכמים זאָגן: (מוכא בתוספות גיטין ס' ד"ה אהמה) "פֿאַרנוואָס האט דער אײַבערשטער געגעבן די תּוֹרָה שֶׁבֶעַל פֶּה אויסגעווייניג, אַז די גוים זאלן עס נישט קענען געמען פֿאַר זיך", זעהט מען, אַז דורך די תּוֹרָה שֶׁבֶעַל פֶּה, וואָס מען האט נישט אָפּגעשריבן, מיט דעם איז דער איד העכער פֿונעם גוי.

מוהר"א ש' איז דאָס נאָך מער מסביר, אַז די עיקר חשיבות פֿון אַ איד ווענדט זיך אין די תּוֹרָה שֶׁבֶעַל פֶּה, ווייל פֿון די תּוֹרָה אליין קען מען נאָרנישט וויסן, ווי לְמִשְׁלַל די מצוֹה פֿון תּוֹרָה, קען מען פֿון די תּוֹרָה אליין נישט פֿאַרשטיין ווי אזוי עס מקיים צו זײַן, נאר דורך די הייליגע חכמים וואָס האָבן מקבל געווען אײַנער פֿון צווייטן ביז משה רבינו ווי אזוי עס מקיים צו זײַן, קומט אויס אַז דער עיקר פֿון אַ איד איז די תּוֹרָה שֶׁבֶעַל פֶּה, דערפֿאַר דאַרף זיך אַ איד זייער באַפֿליסן צו לערנען תּוֹרָה שֶׁבֶעַל פֶּה, וואָס דאָס איז די הייליגע משניות, גמרא, פֿוסקים און שלחן ערוך.

און ספֿעציעל דאַרף אַ איד לערנען אַסאַך משניות, וואָס דאָס הייליגט און רייניגט די נשמה, "משנה" איז די אותיות "נשמה", ווי אויך ברענגט עס געלט ווי דער פֿסוק זאָגט (פֿראשית מ"ג) "כֶּסֶף מִשְׁנָה", דער הייליגער רבי פֿנחס'ל קאַריצער זאָגט אַז "משנה" איז פֿנימטראַ "פֿרנסה", עס ברענגט פֿרנסה, דער מדרש זאָגט (נאָרא רבה פֿרשה ו' סימן ג') די אידן וועלן אַרויסגיין פֿון גלות נאָר אין זכות פֿון לערנען משניות. דאָס איז פֿשט אין פֿסוק, וְשִׁמְתִי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ, זאָגט רש"י, דער אײַבערשטער וועט מאַכן אַן אָפּשײַדונג צווישן די אידן און די גוים, וואָס דאָס ווערט דאָך דורך תּוֹרָה שֶׁבֶעַל פֶּה, אָבער דער וואָרט "פֿדת" שטייט דאָ אַן דעם אות ו', דער אות ו' גייט אַרויף אויף משניות, וואָס איז שֶׁשָׁה סדרי משנה, אָבער היינטיגע צײַטן פֿעלט נאָך דער אות ו', ווייל היינט קומט מען נאָך אַראַפּ אײַנעם וואָס לערנט משניות, אָבער דער פֿסוק זאָגט, לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה, בַּאֲלֵךְ, ווען משיח וועט קומען, וועט שוין זײַן דער אות ו', ווייל משיח וועט נאָר קומען אין זכות פֿון משניות, און דעמאלט'ס וועט מען שוין אַרויף קוקן און מחשיב זײַן דאָס לערנען משניות.

און דעמאלט'ס וועט שוין זײַן די אַנדערע צוויי פֿוסקים, פֿדות שֶׁלַח לְעַמּוֹ, וְהִרְבֵּה עַמּוֹ פִּדוֹת, דער אײַבערשטער וועט אויסלייזן די אידן, ווייל מען וועט לערנען אַסאַך משניות, און דערפֿאַר שטייט דאָרט "פֿדות" מיט דעם אות ו'.

(תוך החל סעודה שלישית נארא תשס"ט)

שיחות מוהרא"ש

"שיחות וסיפורים"

אין שטאט פרימישלאן האט געוואוינט א הייליגער צדיק רבי מענדעלע, מען האט אים גערופן "רבי מענדעלע פרימישלאנער", ער איז געווען א תלמיד פון הייליגן בעל שם טוב ז"ע.

דארט אין שטאט האט אויף געוואוינט א שניידער, וואס פלעגט זייער אסאך מצער זיין דעם צדיק רבי מענדעלע, ער פלעגט אים זייער אַזשרייען און פארשעמען יעדן טאג אן אויפהער.

רבי מענדעלע האט אים קיינמאל גארנישט געענטפערט, ער האט מקבל געווען די בזיונות באהבה, אזוי ווי זיין רבי דער הייליגער בעל שם טוב האט אים אויסגעלערנט, נישט צוריק צו ענטפערן קיינמאל אויף בזיונות.

איינמאל איז דער הייליגער בעל שם טוב אָנגעקומען אין שטאט פרימישלאן, זיין תלמיד רבי מענדעלע האט אים אויפגענומען מיט פרייד, און געמאכט פאר אים א גרויסע סעודה, פאר די סעודה האט רבי מענדעלע געבעטן פונעם שניידער: "געצט איינמאל בעהט איה דיר א טובה, אז היינט זאלסטו מיר נישט פארשעמען פאר מיין רבי'ן דער הייליגער בעל שם טוב, און אויב דו וועסט מיר דאס נישט צוליב טוהן, וועל איה מוזן צושפארן די טיר, און דיר נישט אריינלאזן צו די סעודה."

פארשטייט זיך אז דער שניידער האט שוין געצט דוקא געוואלט אים פארשעמען, ווען רבי מענדעלע האט פארשטאנען וואס זיין פלאן איז, האט ער אים ארויס געווארפן, און צוגעשפארט די טיר, אז דער שניידער זאל אים נישט קענען פארשעמען.

דער שניידער האט זיך ארויפגעדרייט די הויז, און געזוכט א וועג אריין, ביז ער האט געטראפן איין קליין פענסטערל וואס איז געבליבן אָפן, און ער האט אָנגעהויבן אריינצושרייען מיט קולות אויף רבי מענדעלע, אלע מיני בזיונות, און רבי מענדעלע איז געווארן זייער פארשעמט דערפון.

ווען דער בעל שם טוב האט געפרעגט פון רבי מענדעלע: "וואס מיינט דאס? ווער איז דאס?" האט ער דערציילט פארן בעל שם טוב: "דאס איז דער שניידער פון שטאט, וואס פארשעמט מיר יעדן טאג, איה בין עס אייביג מקבל באהבה, אָבער היינט האב איה אים געבעטן, ער זאל מיר נישט פארשעמען פאר מיין רבי'ן, אָבער ער האט דוקא יא געוואלט מיר פארשעמען."

האט אים דער בעל שם טוב געזאגט: "הלואי וואלט איה געהאט אזא מענטש וואס זאל מיר פארשעמען יעדן טאג, אזוי ווי דו האסט זוכה געווען" ווייל די גרויסקייט פון איינעם וואס לייזט בזיונות, קען מען גארנישט אָפשאצן.

אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אויף געזאגט, אז דורך בזיונות איז מען זוכה צו די גרעסטע מדרגות.

רבי אברהם בן רבי נחמן פלעגט זאגן: באמת וואלט מען געדארפט גיין אין מקוה פאר מען כאפט א בזיון, אזוי ווי מען גייט אין מקוה פאר יעדע גרויסע מצוה, אָבער די בזיונות קומען דאך פולצלינג, ממילא ווייסט מען נישט ווען צו גיין.

וואויל איז דעם מענטש, וואס דערהאלט זיך, ווען מען פארשעמט אים און מען טשעפעט אים, וועט זיכער זוכה זיין צו אלעס גוט'ס.

(ליח גרסלב פרשת ויחי תשע"ב)

אנשי שלומינו פלעגן זאגן: "אויב וויל מען נישט לייזן אביסל, לייזט מען אסאך", ווען א מענטש האט א צרה, איינער טשעפעט אים, אָדער פארשעמט אים, אויב דער מענטש האט שכל, און ער בייגט זיך אראפ דעם קאפ פארן אייבערשטן וואס האט אזוי געפירט, דעמאלט'ס וועט ער נאר לייזן אביסל, עס וועט שנעל אדורך גיין, אויב אָבער וויל מען נישט לייזן אביסל, נאר מען הייבט גלייך אן זיך צוריק צו קריגן מיט יענעם, וועט זיך אָנהייבן א גאנצע מחלוקת, און ער וועט לייזן אסאך.

(אָרף אפ"ס פּרָק י"ד אות ל"ד)

אויב דו פיהלסט ביי דיר אז דו ביזט זייער ווייט פונעם אייבערשטן, און דו דערצערענסט דעם אייבערשטן ממש יעדע מינוט, דארפסטו אָבער געדענקן, אז אזא מענטש ווי דו, אויב דו וועסט טוהן עפעס א מצוה אָדער א גוטע זאך, איז עס זייער חשוב ביים אייבערשטן, אז אזא מגשם דיגער מענטש טוט אויף א מצוה.

(ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ח)

אלעס קומט נאר פונעם אייבערשטן, און דאס באקומט מען דורכן רעדן אסאך צום אייבערשטן, ווען א מענטש געוואוינט זיך צו, צו דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס עס גייט אויף אים אדורך, אלעס וואס טוט אים ווי, באקומט ער א שטארקע אמונה, אז נאר דער אייבערשטער קען אים העלפן, און דעמאלט'ס ווען עס קומט אויף אים סיי וועלכע צרה, ווערט ער נישט אויס מענטש, נאר ער דערציילט עס פארן אייבערשטן, און דער אייבערשטער העלפט אים, און אזוי קומט מען צו, צו די שיינע מדה פון סבלנות.

עס איז דא זייער אסאך צרות אויף דער וועלט, איינער מאכט מיט אסאך מיט פרנסה, ער האט נישט קיין געלט איבערצוקומען דעם טאג, דארף מען אויף דעם האבן אסאך סבלנות, און נאר קומען צום אייבערשטן, און אים בעטן פרנסה.

ווידער איז דא אנדערע מענטשן וואס האבן עלטערע בחורים אָדער עלטערע מיידלעך אין שטוב, עס גייט זיי שווער צו טרעפן א שידוך, די עלטערן עסן זיך אויף פאר צער, מען קריגט זיך, מען שלאגט זיך, און די גאנצע שטוב ווערט צופארן און צופולויגן, אָבער ווען מען האט געדולד, מען אנטלויפט נאר צום אייבערשטן, מען בעהט נאכאמאל און נאכאמאל דעם אייבערשטן, דעמאלט'ס העלפט דער אייבערשטער, און מען גייט אלעס אדורך בשלום.

אנדערע גייען דורך שוועריקייטן מיט שלום בית, דארף מען אויף דעם אויך האבן אסאך סבלנות, א פרוי פארשטייט זיך נישט אייביג מיטן מאן, דער מאן ווערט נערוועז דערפון, און ער ברענגט אריין אין שטוב אן אימה יתירה, אן אָנגעצויגנדיקייט, עס ווערט אָנגעשטרענגט די מצב אינדערהיים, עס ווערט מחלוקת, קריגערייען און אָנגעצויגענדיקייט אין די הויז, און פון דעם ווערט די גאנצע שטוב צופאלן.

ווען דער מאן האט אָבער שכל, ער האט סבלנות, נישט אלעס דארף מען זעהן אינדערהיים, נישט אלעס דארף מען קוקן, מען דארף נישט מאכן קיין עסק פון א יעדע זאך, און אודאי נישט אריינברענגען אינדערהיים אן איבעריגע אָנגעצויגנדיקייט, ווי די גמרא זאגט (גיטין ז'): "לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו" - א מענטש זאל נישט אריינברענגען אינדערהיים אן איבעריגע אָנגעצויגענדיקייט, ווייל נאכדעם ברענגט דאס צו אסאך קלקולים, אָבער מיט אביסל סבלנות קען מען האבן א געשמאקע לעבן, א זיסע לעבן, נאך אויף די וועלט, און זיכער אויף יענע וועלט.

און די זעלבע מיט קינדער, נישט אייביג פאלגן די קינדער מיטן ערשטן מאל הייסן, נישט אייביג פאלגט די ווייב וואס דער מאן הייסט, און אויב דער מאן וועט זיך נישט אָנגארטלען מיט סבלנות, מיט גאר אסאך געדולד, וועט זיין הויז אינגאנצן צופאלן, פון די קריגערייען פון די פעס און רציחה, פון די שרייען און קלעפ וואס די קינדער וועלן כאפן, און דערפאר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן, מען זאל זוכה זיין צו די מדה פון סבלנות, א הויז ווי מען האט סבלנות איינער צום צווייטן, און מען האט סבלנות צו די קינדער, וועלן זיי זייער מצליח זיין ברוחניות און בגשמיות.

און אפילו ביים בעטן דעם אייבערשטן דארף מען אויך האבן אסאך סבלנות, ווייל נישט אייביג ווערט מען גלייך געהאלפן, עס קען אמאל אריבערגיין טעג און יארן, און מען זעהט נאכנישט קיין ישועה, טאר מען אָבער נישט אויפגעבן, נאר ווייטער בעטן און בעטן ביז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן, און שיקן די ישועה.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו האבן סבלנות!

(שיחות מוהרא"ש חלק ד', ה', י"א, ערך סבלנות)

אַשֶׁר בְּנַחַל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחֲרוּר הַקָּר לִי מֵאֵד ... גְּרוּ יְאִיר
דִּינִי בְּרִיוּ הָאֵב אִיף דֶּרְהֶאָלְטֶן.

זאַלסט וויסן אז ביים הייליגן רבי'ן איז געווען התחדשות א גרויסע זאך, דאס הייסט אז מען דארף שטענדיג אנהייבן פון גיי, יעדן טאג יעדע שעה יעדע רגע דארף מען מאכן א גייע התחלה און קומען צום בורא פל עולמים און זאגן, רבוננו של עולם איף וויל יעצט זיין אן ערליכער איד, פון יעצט אן וויל איף אנהויבן צו לערנען תורה הקדושה, פון יעצט אן וויל איף מקיים זיין די מצוות מיט שמחה, וכי', וכי'. אזוי דארף א איד שטענדיג זיך צוגעוואוינען צו זאגן צום בורא פל עולמים, פון יעצט אן וויל איף זיין אן ערליכער איד. ווען מען געוואוינט זיך צו, צו מאכן יעדעס מאל א גייע התחלה, דעמאלטס גייט די לעבן גאר אנדערש, ווארום ווען דער מענטש פאלט אריין אין א יאוש און אין א דיפרעסיע דאס איז די ארגסטע זאך, ווי דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז גאר קיין יאוש איז נישט פארהאנען, און ער האט געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן עח) געוואלד זייט אייף נישט מייאש עס איז קיין יאוש נישט פארהאנען. און עס איז געווען צווישן אונזערע לייט א גרויסער צדיק און אן עובד השם, מיטן נאמען הרב הקסיד רבי ישראל קורדיגער ז"ל, האט ער געזאגט אז עס איז שוין הונדערט פופציג יאר פון זינט דער הייליגער רבי האט געשריגן געוואלד זייט אייף נישט מייאש, און נאך אלץ הערט מען דעם קול, און יעצט איז שוין איבער צוויי הונדערט יאר פון דעם רבי'ן, און נאך אלץ הערט מען דעם קול וואס ער שרייט געוואלד זייט אייף נישט מייאש, איבערדעם זאלסטו זיך נישט מייאש זיין, און זאלסט מאכן יעדן טאג א גייע התחלה.

דער הייליגער צדיק רבי יהושע מדזיקוב זי"ע בעל מחבר ספר "עטרת יהושע", איז אמאל געווען אין די הויפט שטאט פון וויען, האט ער געזען ווי יעדן טאג רייניגט מען די גאסן, האט ער א פֿרעג געטון דעם רייניגער, "פאר וואס דארף מען רייניגן יעדן טאג די גאסן?" האט ער אים געענטפערט, "ראבינער אויב מען וועט נישט רייניגן יעדן טאג, וועט זיך צעוואקעמען די שמוץ אין גרויסן... און דעמאלטס וועט מען עס קיינמאל נישט קענען אפרייניגן..." האט זיך דער הייליגער צדיק אנגערויפן פארן גבאיין, "דו הערסט וואס דער רייניגער זאגט? אז מען דארף יעדן טאג רייניגן פֿדי עס זאל זיך נישט אַנזאַמלען די שמוץ, וואס דעמאלטס וועט מען עס נישט קענען אפרייניגן." אזוי דארף א איד יעדן טאג תשובה טון און בעטן דעם בורא פל עולמים זאל אים מוחל זיין אויף זיין עבר, פֿדאי עס זאל זיך נישט צעוואקעמען און זאל מען אים אונטער זיין שמוץ מען זאל עס נישט קענען רייניגן.

יעט מען פון דעם ווי א איד דארף מאכן יעדן טאג א גייע התחלה און בעטן דעם בורא פל עולמים ער זאל האבן העלחה אין זיין לעבן, און נישט צעפאלן.

זע צו זאגן יעדע נאכט איידער דו לייגסט זיך שלאפן קריאת שמע שעל המטה מיט די נוסח פון די אר"י ז"ל, וואס דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט (לקוטי הלכות קריאת שמע שעל המטה, הלכה ב) דאס ווער עס זאגט דעם סדר איז מען מוחל אלע עוונות, דער עיקר איז ווידוי דברים, זיך מתוודה זיין, רבוננו של עולם היינט איף האב דאס און דאס געטון, זיי מיך מוחל איף האב נישט געוואלט, דאס התגברות היצר איז אויף מיר געווען זייער זייער גרויס, און מיט דעם וואס מען איז זיך מתוודה פארן בורא פל עולמים העלפט ער און איז מוחל אלע עוונות, ווי די חז"ל זאגן (תורת פנים בחוקות) אַמֵר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיָּד שֶׁהֵם מִתְוֹדִים מִיָּד אֲנִי מוֹחֵל לָהֶם.

געוואוין זיך צו, צו זאגן יעדן טאג אסאך פֿרקים משניות, ווארום משנה איז די אותיות משנה, ס'איז משנה דעם מענטש, און אפילו איינער ליגט שוין אין שאל תחתית ומתפתיו, דער פֿח פון משניות וועט אים ארויסנעמען פון די טומאה און די זיהמה וואס ער איז דארטן אריינגעפאלן, וואס דאס איז מרומז אין פסוק (תהלים ל') ה'עֲלִיתַּ מִן שָׁאוֹל נַפְשִׁי אִיז די ראשי תיבות משנה, אפילו איינער ליגט שוין אין שאל תחתית ומתפתיו דורך משנה וועט ער ארויסגיין פון דארט.

א גוטן שבת

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

צענטע חתן אין רעזולטאט פון מסכת תענית.

גרויס פרייד הערשט אין ישיבה, צום צענטן חתן אין ישיבה, אין רעזולטאט פון מסכת תענית.

ווי שוין דערמאנט מערערע מאל, האט מוהרא"ש צוגעזאגט פאר די בחורים, פארגאנגענעם זומער אין קעמפ, אז ווער עס וועט ענדיגן יעדן טאג גאנץ מסכת תענית, פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, וועט א חתן ווערן נאך ראש השנה.

יעצט האלטן מיר צען וואכן פון אנהויב זמן, און מיר האלטן שוין ביים צענטן חתן, דער אייבערשטער זאל העלפן ווייטער.

דאס מאל איז עס החתן שאול ב"ר יעקב משה גאנץ, תלמיד ישיבתנו הק', וועלכער איז א חתן געווארן די וואך עב"ג בת ר' בניצין גרין נ"י אב"י בעיר קרית יואל.

גלייכצייטיג האלטן די בחורים ווייטער אן, וואס מוהרא"ש האט יעצט נאכאמאל געבעטן די בחורים, לכבוד שובבי"ם, אז די בחורים זאלן ענדיגן יעדן טאג מסכת תענית, א גאנץ שובבי"ם.

יעצט האלט מען שוין סוף די צווייטע וואך פון שובבי"ם, און די בחורים זענען ווייטער מומשיך צו לערנען און ענדיגן יעדן טאג גאנץ מסכת תענית, מיט חיות און געשמאק.

כי הם חיינו ואורך ימינו!

מוהרא"ש פארט אויף ארץ ישראל קומענדיגע וואך.

קומענדיגע וואך מיטוואך פארט מוהרא"ש אויף ארץ ישראל, ווי ער וועט זיך אויפהאלטן, מיטן אייבערשטנס הילף פאר צוויי וואכן, מחזק צו זיין די ארטיגע אידן.

די קומענדיגע צוויי וואכן וועט נישט פארקומען די ליל שיעור פון מוהרא"ש. מלמד שיציאת צדיק מזו המקום עושה רושם!

מזל טוב וגדיא יאה!

מיר וואונמשן אן הערצליכן "ברכת מזל טוב" פאר

מו"ה מענדל קאהן נ"י

מחשובי אנשי שלומנו

צו די שידוך שלים פון זיין מאכטער

עב"ג למזל טוב בשעת"מ

דבר נאה ומתקבל!

סימן טוב ומזל טוב!

מיר וואונמשן אן הערצליכן מזל טוב פאר

הבחור החתן שאול יצחק גאנץ נ"י

מחשובי תלמידי ישיבתנו הק'

וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג.

דבר נאה ומתקבל!

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון פארביט אייך צו:

breslevcenter@gmail.com

Sponsored by:

BIG APPEL WOODWORKING

Moulding & Door Installation - Custom Closet Shelving & Paneling

Isaac Appel
718.636.9667
646.302.8957